Γνωστός είναι και ο μύθος του Ζαγρέα - Διόνυσου. Αυτός ήταν καρπός του εμετικού αιμομικτικού έρωτα του Διός με την κόρη του Περσεφόνη. Η ζηλόφθονη Ήρα παρακίνησε τους τερατώδεις τιτάνες να τον κατασπαράξουν, ενώ εκείνος έπαιζε ανέμελος, και να φάνε τις σάρκες του. Η Αθηνά κατάφερε να διασώσει την καρδιά του Διονύσου από τους κανίβαλους «θεούς», την έφερε στο Δία, ο όποιος την κατάπιε. Κατόπιν με το βιασμό της Σεμέλης, κόρης του Κάδμου, γεννήθηκε ο νέος Διόνυσος. Αυτό εννοούν ως ... ανάσταση!

Μελετώντας αυτές τις ανόητες μυθολογικές διηγήσεις δε βρίσκουμε κανένα, μα κανένα στοιχείο που να είναι κοινό με την ανάσταση του Χριστού. Οι παγανιστικοί «θεοί» είναι χαμένοι μέσα στη δίνη των παθών και των αδυναμιών τους. Αντίθετα ο Ιησούς Χριστός υπήρξε απόλυτα απαθής. Ουδεμία νύξη γίνεται σε ολόκληρη την αγία Γραφή για κάποιο πάθος ή αδυναμία Του. Είναι ο μόνος που τόλμησε να ρωτήσει: «τις εξ' υμών ελέγχει με περί αμαρτίας» (Ιωάν. 8, 46). Ο Σωτήρας μας δεν ζούσε για τον εαυτό Του, αλλά για τη σωτηρία του κόσμου. Ο Ίδιος ομολόγησε ενώπιον του Πιλάτου: **«Εγώ εις τούτο γεγέννημαι και εις τούτο ελήλυθα εις τον κόσμον, ίνα μαρτυρήσω τη αληθεία»** (Ιωάν. 18, 37), διότι **«η χάρις και η αλήθεια διά Ιησού Χριστού εγένετο»** (Ιωάν. 1, 17. Ο Θεός απέστειλε τον Υιόν Του στον κόσμο **«ίνα σωθή ο κόσμος δι' αυτού»** (Ιωάν. 3, 17).

Ας μας παρουσιάσουν οι θιασώτες του παγανισμού έστω και μια περίπτωση κάποιου «θεού» που να νοιάστηκε πραγματικά για το ανθρώπινο γένος και να θυσίασε τη ζωή του γι' αυτό. Όσο και να ψάξουν δε θα βρουν πραγματικά φιλάνθρωπο «θεό», διότι όλοι τους ήταν μισάνθρωποι και απάνθρωποι. Αντίθετα, οι «θεοί» κάρφωσαν στον Όλυμπο τον ευεργέτη των ανθρώπων τιτάνα Προμηθέα! Στην αρχαιοελληνική γραμματεία παρουσιάζονται οι άνθρωποι ως τραγικές υπάρξεις καταφρονεμένες από την ψευτοκοινωνία των «θεών». Οι άνθρωποι χρησίμευαν στους «θεούς» να τους λατρεύουν και να ικανοποιούν μέσω αυτών τα ταπεινά τους πάθη. Τη μεγαλύτερη αξία για τους «θεούς» είχαν οι όμορφες θνητές, τις οποίες ήθελαν για ερωμένες τους, ή τους όμορφους νέους για ερωμένους τους (π. χ. Γανυμήδης)! Η τελική κατάληξη της ζωής των θνητών ήταν ο «ηερόεντας» (ομιχλώδης και σκοτεινός) Άδης! Σύμφωνα με τον Όμηρο **«αύτη δίκη εστί βροτών, ότέ τις κέ θάνησιν»** (αυτή είναι η μοίρα των ανθρώπων, όταν κάποιος πεθάνει) (Ομ. Οδύσ. Λ', 214).

Το πραγματικό ιστορικό γεγονός της αναστάσεως του Λυτρωτή μας Χριστού δεν έχει καμιά σχέση με οποιαδήποτε μυθολογική παγανιστική εκδοχή. Η λαμπροφόρος ανάσταση του Κυρίου μας είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο γεγονός στην ανθρώπινη ιστορία, διότι αυτό άλλαξε την πορεία του κόσμου και μετάλλαξε τη φύση του. Ο Χριστός απάλλαξε διά παντός το ανθρώπινο γένος από τα αιώνια τυραννικά δεσμά του Άδη, νικώντας κατά κράτος τον άρχοντα του καταχθόνιου δεσμωτηρίου των ανθρωπίνων ψυχών. Τώρα μπορούμε να ρωτήσουμε με χαρά και άρρητη ευφροσύνη: **«Πού η δίκη σου θάνατε; Πού το κέντρον σου Άδη;»** (Ώσηέ 13, 14). Την αγία ήμερα του Πάσχα, τη στιγμή που οι θλιβεροί πολέμιοι της αναστάσεως γρυλίζοντας ξεφυλλίζουν τις σκονισμένες μυθολογίες για να βρουν «κοινά στοιχεία» της αναστάσεως του Χριστού, με τις «αναστάσεις» των γελοίων παγανιστικών «θεών», εμείς σκιρτώντας από ανείπωτη χαρά και αγαλλίαση, «**Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν Άδου την καθαίρεσιν»**, εις πείσμα και καταισχύνη όλων των διαχρονικών εχθρών του πραγματικού θριαμβευτή και νικητή του θανάτου, του Αναστάντος Χριστού μας!

Τό Τρόπαιον

Ἔτος 28ον Φύλλον 272ον

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΝ ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ✠ ΛΟΥΚΑΣ ✠ ΙΕΡΟΝ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2019

www.agloukasippokr.gr ☎2132088417 (Email): pbklukas@yahoo.gr

Γιά τούς μῆνες **ΑΠΡΙΛΙΟ καί ΜΑΪΟ 2019** προγραμματίστηκαν:

1/4/2019	ΔΕΥΤ.	Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας	Ἁγιασμός	8 π.μ.
5/4/2019	ΠΑΡ.		**Δ΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ**	**7 μ.μ.**
7/4/2019	ΚΥΡ.	Ἰωάννου συγγραφέως τῆς κλίμακος	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
10/4/2019	ΤΕΤ.	Γρηγορίου τοῦ Ε΄ Πατριάρχου Κωνστ/λεως	**Μέγας Κανών**	**6 μ.μ.**
12/4/2019	ΠΑΡ.		**ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ**	**7 μ.μ.**
14/4/2019	ΚΥΡ.	Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
17/4/2019	ΤΕΤ.	Ἀδριανοῦ μάρτυρος **Προηγιασμένη**	Θεία Λειτουργία	**6 μ.μ.**
20/4/2019	ΣΑΒ	Τοῦ Λαζάρου	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
21/4/2019	*Κυριακή τῶν ΒΑΪΩΝ*	Ἁγίου μάρτυρος Ἰανουαρίου	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
21/4/2019	*Κυριακή τῶν ΒΑΪΩΝ*		Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου	7 μ.μ.
22/4/2019	*Μεγάλη ΔΕΥΤΕΡΑ*		Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου	7 μ.μ.
23/4/2019	*Μεγάλη ΤΡΙΤΗ*		Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
23/4/2019	*Μεγάλη ΤΡΙΤΗ*		Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου	7 μ.μ.
24/4/2019	*Μεγάλη ΤΕΤΑΡΤΗ*		Ἱερόν Εὐχέλαιον	4 μ.μ.
24/4/2019	*Μεγάλη ΤΕΤΑΡΤΗ*		Ἀκολουθία τοῦ Μ. Δείπνου	7 μ.μ.
25/4/2019	*Μεγάλη ΠΕΜΠΤΗ*		Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
25/4/2019	*Μεγάλη ΠΕΜΠΤΗ*		Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν	7 μ.μ.
26/4/2019	*Μεγάλη ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ*		Μεγ. Ὧρες * Ἑσπερ. Ἀποκαθηλώσεως	8 π.μ.
26/4/2019	*Μεγάλη ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ*		Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου - Περιφορά	6 μ.μ.
27/4/2019	*Μεγάλο ΣΑΒΒΑΤΟ*		Θεία Λειτουργία	7 π.μ.

❖ 27/4 → 28/4/2019 Μεγ. ΣΑΒ.→ *ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ ΠΑΣΧΑ* Ἀναστ. ἀκολουθία Θ. Λειτουργία 11 μ.μ. ❖

28/4/2019	*ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ ΠΑΣΧΑ*		Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης - Περιφορά	10 π.μ.
29/4/2019	ΔΕΥΤ.	Μεγαλομ. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
1/5/2019	ΤΕΤ.	Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου	Ἁγιασμός	7 π.μ.
5/5/2019	ΚΥΡ.	Μεγαλομ. Εἰρήνης	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
12/5/2019	ΚΥΡ.	Ἐπιφανίου ἐπισκ. Κωνσταντίας Κύπρου	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
19/5/2019	ΚΥΡ.	Πατρικίου ἱερομ. Ἐπισκ. Προύσης & σύν αὐτῷ	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
26/5/2019	ΚΥΡ.	Κάρπου ἐκ τῶν 70 & Ἀλφαίου Ἀποστόλου	Θεία Λειτουργία	7 π.μ.

«Σημείωση»

Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & άλλες εκδηλώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίο προγραμματισμό μας.
Όσοι επιθυμείτε να ενημερώνεστε γι αυτές με SMS, παρακαλούμε ζητήστε το.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ἐξομολόγηση γίνεται: Μόνο ὅταν μετά ἀπό τηλεφωνική συνεννόηση μέ τόν ἐφημέριο καθοριστεῖ συγκεκριμένη μέρα καί ὥρα. τηλ. **6934603304**

Ανάσταση του Χριστού και Παγανιστικές "Νεκραναστάσεις"

του κ. Λάμπρου Σκόντζου, Θεολόγου-Καθηγητού

Η ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού αποτελεί για όλους τους πιστούς Του το πιο χαρμόσυνο και ελπιδοφόρο γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας, διότι είναι η μεγαλύτερη νίκη όλων των εποχών κατά του έχθιστου εχθρού του ανθρώπου, του τυραννικού Άδη και του πικρού θανάτου. Ο δικός Του θάνατος έγινε ο θάνατος του θανάτου μας! Αυτή ακριβώς η συνειδητοποίηση μας κάνει να σκιρτούμε από άρρητη αγαλλίαση και να πανηγυρίζουμε λαμπρά την «βασιλίδα και κυρία» εορτή, κατά τον ιερό και θεσπέσιο υμνογράφο του Πάσχα.

Όμως δυστυχώς δε χαίρονται όλοι οι άνθρωποι αυτή την αγία ημέρα, αλλά κάποιοι πράττουν το αντίθετο, λυπούνται και πασχίζουν να μειώσουν την αξία της μπροστά στα μάτια όλων των λαμπρά εορταζόντων πιστών του αναστάντος Χριστού. Είναι ολοφάνερο πως η αμαρτία δημιούργησε στα μυαλά τους σοβαρή νοητική στέρηση, ώστε να μη μπορούν να στοχαστούν ούτε στο ελάχιστο το ασύλληπτο μέγεθος της θείας δωρεάς, η οποία απορρέει από τον όλβιο κενό τάφο του Κυρίου και τη λαμπροφόρο έγερσή Του. Το νυσταλέο βλέμμα τους είναι στραμμένο προς τον σκοτεινό και αραχνιασμένο Άδη και όχι προς τον ολόφωτο ουρανό, που είναι πλημμυρισμένος από το ανέσπερο αναστάσιμο φως. Αποστρέφονται την ελευθερία του ουρανού και ορέγονται τα δεσμά του υποχθόνιου δεσμωτηρίου του **«διαβόλου και των αγγέλων αυτού»** (Ματθ. 25, 41). Τέλειος παραλογισμός!

Ένα από τα πιο ανόητα επινοήματά τους κατά της αναστάσεως του Κυρίου είναι η συσχέτισή της με τις «αναστάσεις» των διαφόρων παγανιστικών «θεοτήτων». Κάθε χρόνο τις ημέρες του Πάσχα βλέπουμε δημοσιευμένα κάποια ανούσια άρθρα, τα οποία επιχειρούν, ανεπιτυχώς φυσικά, να παρουσιάσουν την ανάσταση του Χριστού ως ένα ακόμη μύθο αναστημένου θεού, σαν και αυτών των ειδωλολατρικών θρησκειών της προχριστιανικής αρχαιότητας. Με μια απίστευτη ρηχότητα στα επιχειρήματά τους και με μια γελοία κακοποίηση της ιστορικής αλήθειας, προσπαθούν να «αποδείξουν», ότι ο Ιησούς Χριστός είναι μια κακέκτυπη μυθική επινόηση, αναβίωση του αιγυπτιακού θεού Όσιρι, του συριακού Άδωνι, του φρυγικού Άττι και του Ελληνικού Διόνυσου, οι οποίοι πιστευόταν ότι «αναστήθηκαν» από τον Άδη!

Θέλουν να λησμονούν οι «διαπρεπείς» αυτοί ερευνητές, οι οποίοι αρέσκονται να αυτοπροσδιορίζονται και ως «ορθολογιστές», πως ενώ εκείνοι οι ψευτοθεοί ανήκουν στη σφαίρα της πιο νοσηρής φαντασίας και του μύθου, ο Ιησούς Χριστός είναι πρόσωπο ιστορικό, πέραν πάσης αμφιβολίας. Θέλουν ακόμη να λησμονούν πως ο οποιοσδήποτε συσχετισμός του Χριστιανισμού και η σύγκρισή του με όλα τα ιστορικά θρησκεύματα είναι ατυχής, διότι το χριστιανικό μήνυμα ουδεμία σχέση έχει με αυτό που ονομάζεται θρησκεία στον εκτός του Χριστιανισμού χώρο.

Πάνω απ' όλα όμως είναι το αβυσσαλέο χάσμα στο υπόβαθρο των «νεκραναστάσεων» των παγανιστικών «θεών» και του Θεανθρώπου Χριστού. Οι μυθολογικές διηγήσεις για τις παγανιστικές «νεκραναστάσεις» έχουν όλες ως βάση κάποια ιδιοτέλεια και μάλιστα είναι αναμειγμένες με ικανοποίηση ταπεινών ενστίκτων. Επίσης η «ανάστασή» τους είναι αποτέλεσμα επέμβασης άλλων «θεών», διότι από μόνοι τους είναι εντελώς ανίκανοι να αναστηθούν. Αντίθετα το Πάθος και η Ανάσταση του Χριστού ενέχει την τέλεια ανιδιοτέλεια. Ο Ιησούς Χριστός, όντας τέλειος Θεός, δέχεται εκούσια να υποστεί τον επώδυνο και ταπεινωτικό σταυρικό θάνατο, για τη σωτηρία του κόσμου και ανασταίνεται από τους νεκρούς αφ' εαυτού, ως Θεός παντοδύναμος.

Για του λόγου το αληθές θα παραθέσουμε εν συντομία τους μύθους των «νεκραναστημένων» παγανιστικών «θεών», για να διαπιστώσουμε τη γελοία σύγκριση που επιχειρείται με την λαμπροφόρο ανάσταση του Χριστού.

Μια από τις προσφορότερες συγκρίσεις είναι αυτή του συριακού «θεού» Άδωνι. Σύμφωνα με το μύθο, η ψευτοθεά του τυφλού ερωτικού ενστίκτου Αφροδίτη ενέπνευσε σφοδρό ερωτικό πάθος στη Μυρσίνη για τον πατέρα της Θύαντα, επειδή εκείνος δεν τιμούσε τη «θεά» διά της ιεράς πορνείας. Μέσα στην παραφροσύνη που ενέβαλε η «θεά» σ' αυτούς πραγματοποιήθηκε η εμετική αιμομιξία, καρπός της οποίας υπήρξε ο όμορφος Άδωνις (= Κύριος). Αυτόν τον νέο αγάπησε παράφορα και έκαμε ερωμένο της η Αφροδίτη. Όμως ο έτερος εραστής της ο άγριος θεός του πολέμου Άρης, εξαιτίας της ζήλιας του, έστειλε έναν άγριο κάπρο ο οποίος κατασπάραξε τον όμορφο νέο, αρπάζοντάς τον όμως η θεά του Άδη Περσεφόνη τον έσωσε. Η Αφροδίτη θρηνούσε το χαμό του εραστή της, όμως η Περσεφόνη δεν της τον έδινε, διότι τον ήθελε για τον εαυτό της! Τότε ο Δίας κανόνισε κάποιους μήνες να ανεβαίνει στον επάνω κόσμο και να τον χαίρεται ερωτικά η Αφροδίτη.

Ας δούμε και το μύθο της «νεκρανάστασης» του αιγυπτιακού «θεού» Όσιρι. Ο Όσιρις, ήταν αδελφός και εραστής της Ίσιδος, θεάς του έρωτα και προστάτης της μαγείας, όντας μάγισσα η ίδια. Ο αδελφός τους Τυφών ζήλεψε την ευτυχία του αιμομικτικού ζεύγους, διότι ήθελε αυτός την αδελφή του για ερωμένη, και γι' αυτό διαμέλισε τον Όσιρι και έριξε τα κομμάτια του στο Νείλο. Η Ίσις απαρηγόρητη για το χαμό του εραστή αδελφού της μάζεψε τα κομμάτια του και με μαγικές τελετουργίες τον επανέφερε στη ζωή. Όμως δε βρήκε τα γεννητικά του όργανα, τα οποία αναζητούσε μάταια με θρήνους σε όλη τη γη. Χωρίς αυτά δε θα μπορούσε να ξανακάνει εραστή της τον αδελφό της! Πάνω σε αυτή την αναζήτηση συστήθηκαν τα διαβόητα και αισχρά μυστήρια της «θεάς».

Παρόμοιος είναι ο μύθος του φρυγικού «θεού» Άττι. Αυτός σχετίζονταν με τη λατρεία της Κυβέλης - Άγδιστης, της οποίας ήταν γιος και εραστής! Αυτή του ζητούσε αιώνια ερωτική αφοσίωση. Όταν όμως αυτός αθέτησε την αφοσίωσή του σ' αυτή, προτιμώντας να νυμφευτεί την κόρη του Μίδα, αυτή προκάλεσε στον ανυπάκουο εραστή της φοβερή μανία, εξ' αιτίας της οποίας ο τραγικός νέος αυτοευνουχίστηκε και πέθανε. Η ερωτομανής «θεά» θρηνούσε απαρηγόρητη για το κακό που τη βρήκε. Ο Δίας τη λυπήθηκε και της υποσχέθηκε ότι θα διατηρήσει το σώμα του Άττι ανέπαφο και θα μπορούσε να κινεί το μικρό του δάκτυλο! Πάνω σε αυτόν τον άθλιο μύθο αναπτύχθηκαν τα φοβερά και αιματηρά μυστήρια, κατά τα όποια οι νέοι ιερείς της «θεάς», οι περιβόητοι «Γάλλοι», αυτοευνουχίζονταν εν μέσω παθολογικής έκστασης και άγριων κραυγών. Ένεκα της φρίκης που προκαλούσε το αποκρουστικό θέαμα των ευνουχισμών απαγορεύτηκαν στα Ρωμαϊκά χρόνια!